

дество Христово. Сестра Ефросина се приготвила да посрѣщне срещу него и да нагости най-беднитѣ селски деца. За това тя поискала особено разрешение отъ егуменката на манастира.

И какъ хубаво затоплила тя своята малка келия! Подъ иконата на св. Дева Мария поставила малко борово дърво, което украсила съ 12 свѣщици.

— Когато запалимъ свѣщитѣ, — казвала тя — децата ще се радватъ, а самитѣ свѣщи ще горятъ за слава на Божията Майка.

Накладениятъ огънь продължавалъ да гори и да прѣщи. Сестра Ефросина седѣла на одѣра, отпустнала ржце на колѣне и радостно оглеждала простичкитѣ украшения, съ които щѣла да зарадва своитѣ малки гости. На масата били наредени нѣколко гърненца съ сладко, между които били наслегани ярко-червени рози, направени отъ хартия. Всичко било чудно хубаво!

Най-после почнали да прииждатъ и децата. Тѣ пристигали обсипани съ снѣгъ, който веднага се стопявалъ въ топлата стая и падалъ по чистия подъ на едри капки.

Когато се събрали всички, сестра Ефросина ги покаяла да си хапнатъ сладко отъ сложенитѣ на масата гърненца. Тя нѣмала лъжички, затова, вмѣсто лъжички, имѣ дала по една хубаво изгладена клечка, направена като лопатка. Съ тѣзи клечки децата сами си гребѣли сладко отъ гърненцата. Колко било вкусно сладкото!

Старата калугерка гледала, какъ малкитѣ ѝ гости лакомо се облизватъ, а нейното старческо лице се леко усмихвало. Изведнѣжъ вратата на келията се отворила тихо.

На прага се показало малко момченце. То треперѣло отъ студъ, защото било облѣчено съ тънка износена ризка и обуто въ вехти скжсани обуца. Но лицето му било красиво, съ златни кждрици на чело.

Сестра Ефросина се втурнала къмъ него и го взела на ржце.